

תלמודו בידו

יבמות

דף קי עמוד ב

א] נשא פקחת, ואחיו החרש נשא את אחותה החרשת, ומת אחד מן האחים, מה דין היבמה ?

ב] פקח שנשא אשה, ונתחרש או נשתטה הוא או היא, האם יכול לגרשה ?

ג] היה נשוי לקטנה ולחרשת ומת, האם ביאת אחת מהן פוטרת צרתה ?

ד] היה נשוי לקטנה ולחרשת ומת, מהי תקנתו ?

א] מת החרש: תצא היבמה לשוק משום אחות אשה והפקחת, הנשואה לו מן התורה. מת הפקח: מוציא את אשתו החרשת בגט, שנאסרת עליו משום אחות זקוקתו. ואשת אחיו אסורה לכל אדם לעולם, לפי שהחרש אינו יכול לחלוץ. וגם אינו יכול לייבמה כיון שהיא אחות גרושתו [מדרבנן], שהרי אחותה החרשת היתה קנויה לו במקצת.

ב] נתחרש, נשתטה: לא יוציא עולמית. שקידשה בקדושין גמורים, ואין לו דעת לגירושין [אבל קידשה בעורו חרש וקידושיו מדרבנן, יכול לגרשה].

נתחרשה: מוציאה בגט אף שאין בה דעת, שאין צריך דעת האשה בגט. נשתטת: תקנו חכמים שלא יוציא, שאינה יודעת לשמור עצמה, וחששו שינהגו בה הפקר.

ג] אינה פוטרת צרתה. שאין אנו יודעים אם היה נוח לאח המת יותר באשתו הקטנה משום שעתידה להיות בת דעת. או בחרשת משום שבת ביאה היא. היה בעלה חרש: לרב אדא, עדיפה עליו החרשת. ולרב נחמן, אף זה ספק.

ד] לחלוץ לשתיהן: אינו יכול, מפני שהחרשת אינה בת חליצה [שאינה בקריאה]. לייבם החרשת: אינו יכול. שביאת החרשת לא דחתה זיקת היבום לגמרי, ובחליצת הקטנה [כשתגדיל] תיאסר עליו החרשת [משום "לא יבנה"].

התקנה: אלא מייבם את החרשת ומוציאה בגט, וממתין לקטנה עד שתגדיל ותחלוץ.